

[Indenrigsministeren.]

jeg paa et vist Tidspunkt — jeg ved ikke, om det var over for det ærede Medlem — givet Udtryk for. Jeg har været af den Opfattelse, at man relativt set gav ringere Laan i nye Ejendomme, men var indstillet paa i høj Grad at pumpe Laan ind i de gamle Ejendomme.

Jeg har givet denne Redegørelse for mine Synspunkter, for at der ikke skulde komme nogen Misforstaaelse med Hensyn til min Opfattelse af det Spørgsmaal, der først blev rejst. Altsaa, naar jeg talte om for høje Laan, tog jeg selvfølgelig ikke paa nogen Maade Sigte paa for høje Laan sikkerhedsmæssigt set i Relation til det ærede Medlems Kreditforening.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) fremførte to Grunde til, at Venstre havde stillet Forslag om yderligere Forhøjelse af Kornpriserne. Jeg synes ikke, disse Grunde var særlig vægtige. Den første Grund var den, at Kornloven kunde dog i alt Fald ingen Skade gøre. Denne Begrundelse virker ikke meget overbevisende. Den anden Grund var den, at Meningen med Kornloven var, at det skulde blive lønnende at dyrke den danske Jord. Det kan det ærede Medlem dog ikke mene man opnaar ved en Kornlov. Næppe over en halv Snes Procent, ja, lad os sige lidt mere, maaske en 14—15 pCt., det tør jeg ikke afgøre, af danske Landbrug har mere end 20 000 Kr.s Jordværdi, og der er sikkert heller ikke flere, som sælger Korn, men for alle dem, der ikke sælger Korn, bliver det ikke mere lønnende at drive Jordbrug, selv om Kornprisen er 20 Kr. pr. Tønde, ikke det fjerde, hvis det ikke giver sig Udslag i, at de opnaar højere Priser for de Varer, de sælger. Man opnaar ikke, at det i Almindelighed bliver mere lønnende at dyrke den danske Jord ved at gennemføre en saadan Kornordning.

Det ærede Medlem beklagede, at den Ændring i Smørloven, jeg foreslog her i Landstinget, ikke var blevet gennemført, og det kan kun glæde mig, at det ærede Medlem er enig med mig om, at det vil være rigtigt at gennemføre en saadan Ændring. Jeg beklager blot, at det ikke er lykkedes det ærede Medlem at faa sine Partifæller til at indtage samme Standpunkt. Det ærede Medlem anførte dernæst, at vi maa gøre os klart, naar vi vil sælge Smør i Udlandet, at man stadig henviser til, at vi ikke selv spiser Smør her i Landet; det Forhold maatte vi nødvendigvis have æn-

dret, saa at man ikke kunde komme med den Indvending over for os under vore Forhandlinger om Handelsaftaler. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret heri, det er Vanskeligheder, som møder os gentagne Gange, men det var jo netop ogsaa derfor, jeg stillede det Ændringsforslag, som gik ud paa, at Landmændene blev fri for at betale Afgift af Smørret. Da Landmændene hører til den Kategori af Befolkningen, som bruger mindst Smør, vilde det jo være ganske naturligt, om man fremmede Smørforbruget hos disse Landmænd, som nu betaler Afgiften og bagefter faar den betalt tilbage, ved at fritage dem for Afgiften, samtidig med at man opnaar, at den Del af Befolkningen, som spiser mest Smør, stadig faar Smør, og man faar det Middel i Hænde til Forhandlingerne om Handelsaftaler med Udlandet, at man igennem en saadan Udvikling kan opnaa større Smørforbrug herhjemme. Forslaget gik yderligere ud paa, at man, hvis Landbrugsraadet og Ministeren var enige herom, kunde fritage mindrebedmedlede, som ikke har Raad til at købe Smør, for Afgiften for derved yderligere at fremme Forbruget, hvis det viste sig nødvendigt. Det er sikkert den eneste Vej, der er mulig for at opnaa et øget Forbrug af Smør her i Landet. Man kan ikke sætte Prisen meget højt paa en Luksusvare som Smør og saa gaa ud fra som givet, selv om man begrænser Margarineproduktionen, at Folk har Raad til at købe Smør. Det er et haabløst Forehavende, og det ærede Medlem vil derfor ikke ved den Foranstaltning, Venstre har foreslaaet, opnaa det, han mener er nødvendigt, naar han skal til at forhandle i Udlandet om vort Smørsalg.

Til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) vil jeg gerne sige, at mine Udtalelser om Kornpriserne er ikke forældede. Jeg har i saa Henseende den samme Opfattelse nu, som jeg havde i Fjor og tidligere: at en Forhøjelse af Kornpriserne betyder ikke ret meget for langt den største Del af Landbruget. Det har jeg paavist, og der er ingen, der kan modbevise denne Opfattelses Rigtighed. Naar jeg i Fjor i Modsætning til tidligere var med til at forhøje Kornpriserne, var det, fordi de i Fjor var ganske urimeligt lave. Jeg har det ikke som det ærede Medlem, der kun ønsker at varetage en lille Befolkningsgruppes Interesser, nemlig de store Landmænds og maaske en tilsvarende Gruppens i Byerne. Jeg har det saaledes, at naar de større Landmænd, som er henvist til at sælge Korn, bliver udsat for Dumpingpriser som i Fjor, 6—7 Kr. pr. Td. Korn, er det ganske urimeligt